

ΓΟΝΕΪΚΟ ΣΤΡΕΣ ΚΑΙ ΨΥΧΙΚΗ ΑΝΘΕΚΤΙΚΟΤΗΤΑ ΣΕ ΓΟΝΕΙΣ ΠΑΙΔΙΩΝ ΜΕ ΔΕΠΥ: ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΑ ΕΥΡΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΚΛΙΝΙΚΕΣ ΠΡΟΕΚΤΑΣΕΙΣ

Γιαννοπούλου Ελισάβετ¹, Demetriou Constantina²

¹Ιδιωτικό Γραφείο Ψυχολόγου, Θεσσαλονίκη

²European University Cyprus, Nicosia, Cyprus

Εισαγωγή: Η Διαταραχή Ελλειμματικής Προσοχής-Υπερκινητικότητας (ΔΕΠΥ) αποτελεί μία από τις συχνότερες νευροαναπτυξιακές διαταραχές της παιδικής ηλικίας και επηρεάζει σημαντικά τη λειτουργικότητα της οικογένειας. Το αυξημένο γονεϊκό στρες έχει τεκμηριωθεί ως σημαντικός παράγοντας επιβάρυνσης των γονέων, ενώ η ψυχική ανθεκτικότητα φαίνεται να λειτουργεί προστατευτικά απέναντι στις απαιτήσεις της καθημερινής φροντίδας.

Σκοπός: Η διερεύνηση των διαφορών στα επίπεδα γονεϊκού στρες και ψυχικής ανθεκτικότητας μεταξύ γονέων παιδιών με και χωρίς ΔΕΠΥ, καθώς και η εξέταση της σχέσης μεταξύ των δύο μεταβλητών.

Υλικό και Μέθοδος: Στη μελέτη συμμετείχαν 146 γονείς παιδιών ηλικίας 6–11 ετών (58 γονείς παιδιών με ΔΕΠΥ και 88 γονείς παιδιών χωρίς ΔΕΠΥ). Η αξιολόγηση πραγματοποιήθηκε με τα ερωτηματολόγια Parenting Stress Index–Short Form (PSI-SF) και Connor–Davidson Resilience Scale (CD-RISC-25). Η στατιστική ανάλυση περιλάμβανε συγκρίσεις μεταξύ ομάδων, αναλύσεις συσχέτισης και γραμμική παλινδρόμηση.

Αποτελέσματα: Οι γονείς παιδιών με ΔΕΠΥ παρουσίασαν σημαντικά υψηλότερα επίπεδα συνολικού γονεϊκού στρες και χαμηλότερα επίπεδα ψυχικής ανθεκτικότητας σε σύγκριση με την ομάδα ελέγχου. Η ψυχική ανθεκτικότητα συσχετίστηκε αρνητικά με το συνολικό γονεϊκό στρες και τις επιμέρους διαστάσεις του PSI-SF, ενώ η γραμμική παλινδρόμηση ανέδειξε την ψυχική ανθεκτικότητα ως σημαντικό προβλεπτικό παράγοντα χαμηλότερου γονεϊκού στρες. Επιπλέον, η οικογενειακή κατάσταση σχετίστηκε με διαφοροποιήσεις στα επίπεδα στρες και ανθεκτικότητας.

Συμπεράσματα: Η παρουσία παιδιού με ΔΕΠΥ συνδέεται με αυξημένη ψυχολογική επιβάρυνση των γονέων. Η ψυχική ανθεκτικότητα αναδεικνύεται ως σημαντικός προστατευτικός παράγοντας και πιθανός στόχος ψυχοκοινωνικών παρεμβάσεων. Η συστηματική αξιολόγηση και ενίσχυσή της θα μπορούσε να ενσωματωθεί στις υπηρεσίες υποστήριξης οικογενειών παιδιών με ΔΕΠΥ, συμβάλλοντας στη βελτίωση της οικογενειακής λειτουργικότητας και της αποτελεσματικότητας της θεραπευτικής παρέμβασης.